

HELŚIŃSKA FUNDACJA PRAW CZŁOWIEKA HELSINKI FOUNDATION for HUMAN RIGHTS

00-018 Warszawa, ul. Zgoda 11
tel./fax: (48 22) 828-10-08, 828-69-96
e-mail: hfhr@hfhrpol.waw.pl
konto: PKO BP SA | O/Centrum
58 1020 1013 0000 0502 0002 9165
swift: BPKOPLPW

ZARZĄD FUNDACJI
Prezes: **Marek Antoni Nowicki**
Wiceprezes: **Danuta Przywara**
Sekretarz: **Andrzej Rzepliński**
Skarbnik: **Elżbieta Czyż**
Członek Zarządu: **Zbigniew Hołda**

α.Dz. 4433/07

Warszawa, 4 grudnia 2007 r.

Stanowisko Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka w sprawie uchodźców narodowości czecheńskiej w Polsce.

Od 1 stycznia do 29 listopada 2007 r. status uchodźcy w Polsce uzyskało zaledwie 111 osób – większość z nich to osoby pochodzące z Czeczenii. Liczba decyzji o nadaniu statusu uchodźcy w Polsce osobom narodowości czecheńskiej jest bardzo niska. Organy decydujące w Polsce o nadawaniu statusu uchodźcy twierdzą w większości spraw, że Czeczeni nie są prześladowani ze względu na swoją narodowość. Kiedy Wysoki Komisarz Narodów Zjednoczonych ds. Praw Człowieka Louis Arbour odwiedziła w lutym 2006 roku Czeczenię, stwierdziła, że Czeczeni żyją tam w ciągłym strachu, i zagrożeniu życia. Czeczeni są zatrzymywani przez żołnierzy wojsk rosyjskich, torturowani, zabijani. Sytuacja w Czeczenii nie zmieniła się do dnia dzisiejszego.

W tym kontekście szczególnie niepokojące są przypadki wydawania decyzji negatywnych, nakazujących opuszczenie terytorium Polski osobom pochodzącym z Czeczenii. Czeczeni nie uciekają z powodów ekonomicznych, jak twierdzą niektórzy przedstawiciele organów administracji w Polsce, a ze względu na zagrożenie życia, zmuszeni ostateczną sytuacją, w której się znaleźli. Są to wystarczające przesłanki do uzyskania statusu uchodźcy, ponieważ obawa przed prześladowaniem wiąże się w praktycznie każdym przypadku, z co najmniej jedną przesłanką określoną w Konwencji Genewskiej: narodowością, opinią polityczną (otwarcie prezentowaną lub przypisywaną), przynależnością do określonej grupy społecznej – najczęściej rodzin bojowników czecheńskich. Argumentem przeciwko nadaniu statusu uchodźcy nie może być okoliczność, iż dana osoba prześladowana przez władze kraju pochodzenia podjęła decyzje o wyjeździe w jakiś czas po przeżytych torturach, aresztowaniu. Nie jest również argumentem wymóg swoiście rozumianej „indywidualizacji obawy przed prześladowaniem”, z którego, zdaniem polskiej administracji, wynika, że ponieważ podobne zagrożenie odczuwa duża liczba osób, nie mogą one wszystkie zostać objęte ochroną w formie statusu uchodźcy. Uchodźcy z Czeczenii opuszczają swój kraj wtedy, kiedy już nie widzą żadnych możliwości egzystencji – zawsze jest to decyzja podejmowana w ostateczności.

To uchodźcy z Czeczenii (i Irakijczycy) współcześnie, w Polsce i w Europie, są tymi, którzy spełniają warunki Konwencji Genewskiej i którzy ochroną w postaci statusu uchodźcy winni być objęci.

Helsińska Fundacja Praw Człowieka
WICEPREZES ZARZĄDU
Danuta Przywara
Danuta Przywara